

състояніе, което става за чловѣ-
ка изворъ на тѣжы, на огорченія,
природны и нравственны, съ единъ
рѣчь, на *злощастіе*. Христіани-
нѣтъ чрезъ духътъ на нищетѣтъ,
достига до съвсѣмъ противополож-
ны послѣдствія. Ако Богъ му е
далъ богатства, той ся наслаждава
съ тѣхъ не съ цѣль самокорыстнѣ
и за собственното си благощастіе
въ тѣхъ, но счита това богатство
като *единъ залогъ*, на който е длъ-
женъ да бѣде благоутробенъ рас-
порядитель. Ако ся пакъ лишава
отъ благата на тоя свѣтъ, възно-
си сърдцето си выше отъ земны-
тъ желанія и възвышава поглѣды-
тъ си къмъ единъ по добръ свѣтъ,